

[Helga Pedersen.]

bemærkninger, der ledsager lovforslaget, se, i hvilket omfang denne kontrol er gennemført. Det er netop et af de spørgsmål, jeg gerne vil komme ind på i udvalget, men jeg mener, at der i hvert fald i færdselsloven er hjemmel til at foreskrive enhver hensigtsmæssig kontrol med materiellet og med chaufføren, også når det drejer sig om lillebiler.

A. C. Normann: Jeg vil gerne for det første henlede det ærede medlem hr. Aksel Larsens opmærksomhed på, at den forskelsbehandling, som han fremhævede at droscher og lillebiler var genstand for, ligger inden for kommunalbestyrelsens beslutningsområde, og det er ikke i nogen større udstrækning i lovens forstand, at der gøres forskel.

Endelig en lille bemærkning til det ærede medlem hr. Victor Gram, som ikke syntes sindet at opgive diskussionen om principerne af 1955, som jeg ikke ser har den ringeste tilknytning til det foreliggende lovforslag, fordi dette jo er et spørgsmål om priser og kontrol med priser, og som heller ingen relation har til sikkerhedsspørgsmålet — og det er jo hans partis justitsminister, der har fremsat forslaget. Det undrer mig, at det ærede medlem stadig er interesseret i at lægge op til den kamp, som partierne dog ved færdselslovens revision sidste år var enige om at undgå; jeg tror ikke, det tjener noget nyttigt formål.

Det ærede medlem nævner muligheden af at få en redegørelse fra politidirektøren i København. Jeg tror såmænd gerne, at der kan fås en sådan, gående ud på, at man har haft overordentlig store vanskeligheder med at klare de problemer, der har rejst sig om den såkaldte kamp mellem droscher og lillebiler. Jeg husker, at der i sin tid i Stockholm forelå et lignende problem til afgørelse i en periode, hvor der herskede andre forhold deroppe. Der blev også dér ført en kamp, som politiet havde sit mas med at klare, men det blev i hvert fald erkendt dengang, at parterne også havde en interesse i at få understreget, at ordningen burde ændres, en interesse i at bidrage til, at der kom et krav om en ændring, fordi man derved opnåede det, man ønskede: at trække stigen op efter

sig, så at ikke flere kunne komme ind i erhvervet. Da vi behandlede færdselsloven i 1955, var det det åbent udtalte formål fra det ærede medlem hr. Victor Grams og den nuværende højtærede justitsministers side. Derfor lægger jeg ikke så megen vægt på uheldige ting, der er forefaldet imellem de to parter på Københavns gader.

Det ærede medlem siger, at 700 vogne skulle være overflødige; det har man ikke haft stærkt indtryk af i København som almindelig borger, der nu og da søger at få fat i en vogn. Jeg kan ikke rigtig forstå, hvor han har et så stort tal fra; jeg tror, han vil få vanskeligt ved at dokumentere, at et større antal vogne er overflødige.

Med hensyn til publikums almindelige tillid til vognene, til piraterne, som det ærede medlem siger, i modsætning til droschechaufførerne hersker der heldigvis meget stor tillid til droschechaufførerne og har gjort det fra gammel tid, en tillid, der i mange år har vist sig berettiget, men jeg synes, man kan sige, at det samme gælder for lillebilforretningerne og for deres chauffører. Jeg har ikke mærket noget til, at der har været mange klager over behandlingen fra dem, det ærede medlem kalder pirater, som har haft forbindelse med sikkerhedsspørgsmålet, hvad der for os hele tiden har været det væsentlige. Hvad spørgsmålet om priserne angår, er det netop det, det foreliggende lovforslag sigter på: at hindre, at kunderne i fremtiden prismæssigt bliver dårligt behandlet.

Med hensyn til sikkerheden er der ikke nogen rimelig grund til at tale om nogen skillelinje. Der stilles jo særkrav til vognene både hos lillebilerne og hos droscherne. Der stilles andre krav til de chauffører, som skal være berettiget til erhvervsmæssig personbefordring, end til alle andre chauffører, men hvis det ærede medlem endelig har noget dér at pege på, hvor han mener at man kunne øge sikkerheden ved nye krav til vognene eller chaufførerne, var det en helt anden ting. Det tror jeg gerne at partierne, i hvert tilfælde mit parti, ville være med til at drøfte.

Gudrun Bjørner: Det ærede medlem hr. Victor Gram gør opmærksom på, at Københavns kommune ikke har nogen beføjelse